

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

...κατάστασις...
...κατάστασις...
...κατάστασις...

Ο Μιχος ανθυπουργικός και σφόδρα απειλητικός.

...κατάστασις...
...κατάστασις...

Είς τους Φιλίππους όφει με και είς του Μισουλόγγι...
τέτοια περίπου σάβλα εις τον καιρό του Πόγγη.
Μά τώρα ήλθεν ό καιρός κι' έχι καλά του νόου σου,
γιατι ό Μίχους πολυμά με λύσσα τους 'δικούς σου!
Χτυπάτε τον, μωρέ παδιά, πίσου κανείς μήν κάνη,
μαύρου του κύρ Χαριλαου κι' άσπρου του Ντιληγιάννη...

Τώρα λοιπόν άς έρθουμ και 'λίγου 'στην πατρίδα...
που είναι τα στρατηόματα; εγώ στρατό δέν είδα...
Που είναι τα θουρακιωτά; εγώ δέν ταξιδεύω...
Τί γένηκαν τα δάνεια, άφου εγώ νηστεύω;
Που είν' η ηγαμόρφωσις είς του ταχυδρομείου;
πρδ πάντων που εύρίσκειται τό κεντρικόν ταμείου;

'Αμ 'τάχατες τί νόμισες; πώς ζούμε 'στην 'Αγγλία;
έξχασες πώς έχουμε στομάχι και κοιλία;
έξχασες πώς κι' σέβανε 'στα ύστερα θά φάμε,
γιατι τρείς χρόνοι 'πέρασαν που συνεχώς πεινάμε;
έξχασες πώς οι 'Έλληνες στρωμένοι 'στη λακάδα
ώσάν αδέρφια έπρεπε νά τρώμε την 'Ελλάδα;

Τί γένηκαν οι βουλευταί που έσερνες μαζί σου;
πώς τόλμησες είς τη βουλή νά σκούξης διαλύσου;
Τί γύρευε 'στών τόπου μας ό Δόρδος της Αύστριας;
ίδω οι θέλου, λύσι μου αυτές τας άπορίας...
Τί με θουρεις άκίνητος και τοιμουτά δέν θγάνεις;
Ζήτου λοιπόν ό τύραννος, ζήτου κι' ό Ντιληγιάννης.

'Αμ' τί λοιπόν ένόμισες; πώς έτσι θά πιάσης
σι τέτοιαις οικονομικαίς του κράτους προιστάσεις;
'Εταύθεν μόν άνέγεια, έκείθεν δέ σπατάλη,
ούχ ήττον διουρίζοντι μικροί τε κι' μεγάλοι...
Δαπόν χτυπάτε, βρε παδιά, πίσου κανείς μήν κάνη,
άσπρο του κύρ Χαριλαου, μαύρου του Ντιληγιάννη.

Θυμάσαι που σου τάλεγα έναν κινό, θυμάσαι;
τό κάτου κάτου της Γραφής σάν τί θαρρείς πώς νάσι;
Κι' αν ήσαι συ ό Πρωτεύδρου, εγώμ' ό Καρμύχου,
κι' έπρεπ' αυτό νά τό σκαφτής 'σέδ' νοου σου κι' έγδομήχου...
Μ' άφου δέν του έσκέφτηκισ, παγαίνου 'στην πατρίδα,
κι' 'στούς Φιλίππους όφει με, καθώς και 'στην Τουρλίδα.